

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120448445
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120448445.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 36 432 105, práve zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej E. G., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom Ul. I. XXXX/X, XXX XX A., právne zastúpenej Advokátska kancelária Prachová & Partners, s. r. o., so sídlom Pribinova 20, 811 09 Bratislava, o zaplatenie istiny vo výške 5.048,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/13/2021-345 z 21. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/13/2021-345 z 21. januára 2022 z r u š u
je a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 21. 01. 2022 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.048,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške: 5,00 % ročne zo sumy 4.428,57 Eur odo dňa 02. 06. 2020 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 444,18 Eur od 02. 06. 2020 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca (právny nástupca Zinc Euro, a. s., so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 918 551 - ďalej aj „Zinc Euro, a. s.“) sa voči žalovanej žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 4.428,57 Eur, dlžných zmluvných úrokov vo výške 175,27 Eur, dlžných zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy nesplatennej istiny, dlžných poplatkov vo výške 444,18 Eur, dlžných zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy nezaplatených poplatkov titulom nesplatennej pôžičky s odkazom na v žalobe špecifikované zmluvy o pôžičkách uzavreté medzi jednotlivými veriteľmi - investorom, pričom žalobca sa domáhal zaplatenia i ZINC EURO poplatkov za poskytnuté služby, na základe uzatvorenej záväznej žiadosti o pôžičku, rámcovej zmluvy - DLŽNÍK.

Zinc Euro, a. s. ako postupník a investor ako postupca v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a čl. 9. bod 2. Rámcovej zmluvy investor - NOVÁCIA uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej investor postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu zmluvy o pôžičke voči žalovanej Zinc Euro, a. s., ktorý následne so žalobcom ako postupníkom uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej Zinc Euro, a. s. postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu zmluvy o pôžičke a rámcovej zmluvy - DLŽNÍK žalobcovi.

Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Up/2190/2020 zo dňa 04. 02. 2021 namietala celkovú žalovanú sumu, výpočet dlžnej sumy, výpočet úrokov, ako aj to, že dodávateľ služieb neuzatvára zmluvu o pôžičke, ale v konečnom dôsledku uzatvárajú

ju sami spotrebiteľia medzi sebou, ktorí ani nie sú špecifikovaní menom, priezviskom, adresou pobytu, pričom ide o obchádzanie nielen spotrebiteľských zákonov, najmä zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj „ZoSÚ“ resp. „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj Občianskeho zákonníka, pričom žalobcom deklarovaná pôžička je absolútne neplatným právnym úkonom. Mala za to, že účastníci akéhokoľvek právneho vzťahu musia byť špecifikovaní, teda nestačí uviesť len predmet zmluvy, pričom nevie, s kým mala uzatvoriť zmluvu. Systém požičiavania peňazí „od ľudí pre ľudí“ prostredníctvom spoločnosti Zinc Euro, a. s. považovala za obchádzanie spotrebiteľských práv osôb zúčastnených v tomto systéme, pričom tento systém obchádza platné právo, a preto by žalobca nemal požívať právnu ochranu.

Žalovaná ďalej namietala, že k uzavretiu rámcovej zmluvy investor - NOVÁCIA nedošlo v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 OZ, preto považovala zmluvu za neplatnú. Zo záväznej žiadosti o pôžičku vyplývajúci úrok 38,50 % ročne považovala v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Žalobca podľa názoru žalovanej nepreukázal, že by pri poskytnutí úveru žalovanej bola preverená jej bonita.

Súd prvej inštancie zistil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 06. 2020 uzatvorenej medzi postupcom Zinc Euro, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku aj voči žalovanej (č.l. 315-319 spisu). Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia, predstavovala sumu 5.048,02 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.428,57 Eur, z dlžných zmluvných úrokov vo výške 175,27 Eur, dlžných zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy nesplatennej istiny, dlžných poplatkov vo výške 444,18 Eur, dlžných zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy nezaplatených poplatkov, trov konania v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

Žalovaná v rámci plnenia si svojich platobných podmienok vyplývajúcich z jednotlivých zmlúv o pôžičke vykonala úhrady istiny vo výške 71,43 Eur (požadovaná istina žalobcom poskytnutého úveru v celkovej výške 4.500,- Eur - úhrada 71,43 Eur = 4.428,57 Eur), úhrady úroku v sume 193,82 Eur, úhrady poplatku v sume 371,77 Eur.

Medzi investormi a žalovanou vznikol občiansko-záväzkový vzťah, na základe ktorého jednotliví investori poskytli v prospech žalovanej peňažné prostriedky a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 02. 06. 2020, t.j. dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Vzhľadom k tomu, že medzi investorom a žalovanou vznikol uzatvorením Zmluvy o pôžičke záväzkový vzťah v súlade s § 657 OZ, a teda vzťah fyzickej osoby ako veriteľa a fyzickej osoby ako dlžníka, súd prvej inštancie mal za to, že medzi veriteľom a dlžníkom nevznikol vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom.

Podľa názoru súdu prvej inštancie Zmluva o pôžičke nie je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko ide o zmluvu o pôžičke peňazí podľa § 657 a nasl. medzi dvoma fyzickými osobami. Postupca vytvoril internetovú online platformu, prostredníctvom ktorej dochádza k procesu výberu pôžičiek poskytovaných investormi ako veriteľmi jednotlivým dlžníkom (Peer to Peer lending), pričom postupca vystupoval iba ako tretia osoba - prevádzkovateľ platformy. Pôžička poskytnutá dlžníkovi bola poskytnutá osobami (veriteľmi), ktoré nekonali v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Dlžník pri uzatváraní zmluvy nevystupoval ako spotrebiteľ, preto zmluva nie je spotrebiteľským úverom podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca si v konaní uplatnil nárok, ktorý vznikol na základe občianskeho záväzkového vzťahu medzi fyzickými osobami a ktorý bol veriteľom postúpený na postupcu a následne z postupcu na žalobcu na základe zmlúv o postúpení pohľadávok pripojených k návrhu. V

konaní bolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ (uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky, oznámenie postúpenia pohľadávky atď.). Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca uniesol bremeno tvrdenia ohľadne svojej aktívnej vecnej legitímácie, keď v žalobnom návrhu tvrdil, že došlo k hmotnoprávnemu úkonu: „Oznámeniu o postúpení pohľadávky postupcom v zmysle § 526 ods. 1 a ods. 2 OZ“ a bremeno dôkazu uniesol priložením listinného dôkazu - „Poštový podací hárok,“ ktorý osvedčuje právnu skutočnosť, že „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ bolo zaslané na adresu žalovanej.

Pretože žalovaná neplnila dlh riadne a včas, pôvodný veriteľ vyhlásil podaním zo dňa 01. 06. 2020 okamžitú splatnosť pôžičky. Všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva teda uplynie dňa 02. 06. 2023. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 03. 12. 2020, nemohlo dôjsť k premlčaniu pohľadávky. Súd prvej inštancie po citácii § 52 ods. 1, 3, § 100 ods. 1, § 101, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, § 657 OZ, § 2 písm. a/, b/, c/, d/ ZoSÚ uviedol, že dňa 18. 03. 2019 bola medzi žalovanou ako dlžníkom a Zinc Euro, a.s. (právnym predchodcom žalobcu) uzatvorená Rámcová zmluva - dlžník podľa § 51 OZ, predmetom

ktorej bol záväzok spoločnosti Zinc Euro, a.s. vyhľadávať pre dlžníka (žalovanú) investorov a obstaráť v mene a na účet dlžníka uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom. Následne bolo uzatvorených 18 zmlúv o pôžičke medzi investormi a žalovaným. (č.l. 161 spisu)

Dňa 18. 03. 2019 bola medzi žalovanou ako žiadateľom a právnym predchodcom žalobcu ako sprostredkovateľom v súlade s Rámcovou zmluvou - dlžník č. 3MW2-5ZEJ-VPER podaná záväzná žiadosť o pôžičku, ktorou splnomocnila žalovaná právneho predchodcu žalobcu, aby uzatvoril v jej mene s jedným alebo viacerými investormi zmluvy o pôžičke tak, aby celková výška pôžičky bola žalovanej ako dlžníkovi poskytnutá na základe jednej alebo viacerých zmlúv o pôžičke tak, aby doba splatnosti jednotlivých pôžičiek rovnala dobe splatnosti stanovenej dlžníkom a súčasne, aby ZincÚrok sa rovnal súčtu všetkých úrokov dojednaných v jednotlivých zmluvách o pôžičke s jednotlivými investormi a súčtu všetkých jednotlivých poplatkov spoločnosti, ktoré budú prepočítané v percentuálnom vyjadrení vypočítanom zo žiadanej istiny pôžičky ročne a ktoré je dlžník povinný zaplatiť spoločnosti tak, aby celková výška splátky sa rovnala súčtu všetkých splátok jednotlivých pôžičiek a všetkých poplatkov spoločnosti za kalendárny mesiac počas doby trvania zmluvy o pôžičke. Celková výška pôžičky: 4.500,- Eur, doba splácania: 60 mesiacov, celková výška mesačnej splátky: 154,04 Eur, zink úrok: 38,5 % p.a., dátum splatnosti splátok: k 22. dňu v mesiaci, ZinkÚrok sa skladá z: úrokov v každej z jednotlivých zmlúv o pôžičke, ktoré budú najviac vo výške 12,5 % p.a. a z poplatkov spoločnosti. Poplatky spoločnosti pozostávajú z: - poplatku za obstaranie príležitosti uzatvoriť zmluvy o pôžičke (poplatok za sprostredkovanie), ktorý bude splatný v prvých 6 ZincSplátkach a ktorého výška bude maximálne vo výške súčtu týchto splátok, -poplatku za správu pôžičiek a za spracovanie ZincSplátok najviac vo výške 1,57 % (č.l. 139 spisu).

Následne bolo medzi žalovanou a 18 investormi uzatvorených 18 zmlúv o pôžičke (uvedených v ods. 14 rozsudku súdu prvej inštancie).

Zmluvné strany sa v zmysle čl. 7. Zmluvy - investor dohodli, že ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením svojich splatných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke, je postupca oprávnený v mene a na účet investora vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky za podmienok a spôsobom dojednaných v zmluve o pôžičke. Podľa zmluvy o pôžičke je investor ako veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka zaplataenie celej pôžičky, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je dlžník v omeškaní s úhradou niektorej splátky alebo jej časti, a to do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že v prípade omeškania dlžníka s plnením svojich splatných záväzkov, v čoho dôsledku dôjde k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky, bude investor oprávnený postúpiť svoju pohľadávku zo zmluvy o pôžičke na postupcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú sa zaväzuje uzatvoriť s postupcom prostredníctvom internetového portálu v prípade, ak postupca o danú pohľadávku prejaví záujem. V prípade ak nedôjde k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o pôžičke, ktorá sa stala okamžite splatnou na postupcu v lehote 300 dní odo dňa vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky, tak sa zmluvné strany dohodli, že budú postupovať na základe osobitne uzatvoreného zmluvného vzťahu.

Za týmto účelom boli medzi postupcom a 18 investormi uzatvorené podľa ust. § 724 a nasl. OZ príkazné zmluvy, predmetom ktorých bol záväzok postupcu v mene a na účet investora ako veriteľa zo zmluvy o pôžičke postúpiť všetky pohľadávky na postupcu ako postupníka v prípade, ak došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky poskytnutej na základe zmluvy o pôžičke a súčasne, ak nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej by bolo postúpenie pohľadávky medzi investorom ako postupcom a postupcom ako novým veriteľom v lehote 2 týždňov odo dňa vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky poskytnutej dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke.

Z Rámcovej zmluvy - dlžník uzatvorenej medzi spoločnosťou Zinc Euro, a.s. a žalovanou zo dňa 18. 03. 2019 z bodu 2 Definícia pojmov, časť 8 vyplýva, že investor je fyzická osoba staršia ako 18 rokov s trvalým pobytom na území SR, plne spôsobilá na právne úkony, ktorá uzatvorila so spoločnosťou rámcovú zmluvu - investor.

Samotným predmetom rámcovej zmluvy bol záväzok Zinc Euro, a.s. vyhľadávať pre dlžníka - žalovanú jednotlivých investorov a obstaráť v mene a na účet dlžníka uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom za podmienok stanovených v tejto zmluve. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvy o pôžičke uzatvárali investori, ktorými tak, ako vyplýva aj zo samotnej žaloby a z jednotlivých zmlúv boli fyzické osoby, čo znamená, že nekonali ako dodávatelia a uvedené skutočnosti vyplývajú aj z následných príkazných zmlúv, ktoré jednotliví investori uzatvárali so spoločnosťou Zinc Euro, a. s. v zmysle § 724 a nasl. OZ. Z uvedených skutočností je evidentné, že investori ako veritelia pri poskytnutí pôžičiek nekonali ako dodávatelia, a preto nie je možné zmluvy o pôžičke považovať za spotrebiteľské zmluvy, lebo spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Keďže jednotliví investori nemali postavenie dodávateľov, nie je možné považovať zmluvy o pôžičke za spotrebiteľské zmluvy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 52 ods. 1 OZ. Skutočnosť, že

v mene a na účet investorov konala spoločnosť Zinc Euro, a. s. so sídlom Karpatská 3256/15, Poprad, IČO: 47 918 551, ktorá je prevádzkovateľom internetového portálu ako aj skutočnosť, že spoločnosť Zinc Euro, a. s. je uvádzaná v zmluve o pôžičke ako osoba zastupujúca investorov, na základe plnej moci, ešte neodôvodňuje záver, že práve táto spoločnosť bola účastníkom zmluvy o pôžičke na strane dodávateľa a teda subjektu, od ktorého by sa mal odvodzovať spotrebiteľský charakter zmluvy. Zo zmlúv o pôžičke jednoznačne vyplýva, že osoby, ktoré reálne pôžičku poskytujú, sú fyzické osoby - nepodnikatelia, ktorí sa síce označujú ako investori, ale do pôžičky investujú vlastné peniaze a sú to iné osoby, ako spoločnosť Zinc Euro, a. s.. Na základe týchto skutočností mal súd prvej inštancie za to, že zmluva o pôžičke nebola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, preto sa nemôže jednať o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie zmluvu o pôžičke nepovažoval za spotrebiteľskú zmluvu, ale za zmluvu uzavretú v zmysle § 657 OZ, námietka žalovanej, či právny predchodca žalobcu pred podpisom rámcovej zmluvy posúdil schopnosť žalovanej splácať svoje záväzky zo zmluvného vzťahu je irelevantná, nakoľko zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že pri uzatváraní zmluvy o pôžičke medzi fyzickými osobami vzniká veriteľovi táto povinnosť.

Súd prvej inštancie z listinných dôkazov mal preukázané, že jednotliví investori prostredníctvom právneho predchodcu žalobcu uzavreli so žalovanou 18 zmlúv o pôžičke v celkovej výške 4.500,-Eur, ktoré bola povinná žalovaná splatiť v dohodnutých splátkach a vo výške tak, ako boli určené v jednotlivých zmluvách. Ďalej bolo preukázané a nesporné, že žalovaná neplnila riadne a včas dohodnuté splátky, preto sa dostala do omeškania s platením jednotlivých splátok pôžičiek, v dôsledku čoho investori vyhlásili okamžitú splatnosť pôžičiek, ktoré na základe jednotlivých zmlúv o postúpení pohľadávok postúpili na spoločnosť Zinc Euro, a. s. a táto následne na žalobcu. Oznámením o postúpení pohľadávok, ktoré bolo doručené do dispozičnej sféry žalovanej bolo oznámené, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu a od tohto momentu žalovaná bola povinná uhradiť svoj záväzok vyplývajúci zo zmlúv o pôžičkách žalobcovi.

Žalovaná splátky riadne nesplácala, a preto postupca dňa 01. 06. 2020 vyhlásil okamžitú splatnosť pôžičky pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22. 05. 2020 a vyzval žalovanú na zaplatenie. Okamžitú splatnosť vyhlásil Zinc Euro, a.s. v mene 18 investorov (veriteľov podľa rámcových zmlúv) v súlade s bodom 3.4 zmluvy o pôžičke, podľa ktorého veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka zaplatenie celej pôžičky (zostávajúcej nesplatnej istiny), ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je dlžník v omeškaní s úhradou niektorej splátky alebo jej časti, a to do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a v nadväznosti na § 565 OZ (č.l. 78 spisu).

Pohľadávka bola postúpená postupcom na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené zo strany postupcu listom zo dňa 15. 07. 2020 s tým, že je povinná uhradiť žalobcovi sumu 5.048,02 Eur. (č.l. 12). Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 06. 2020 (č.l. 315-319 spisu), ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 07. 2020 boli podané žalovanej na poštovú prepravu dňa 15. 07. 2020, čo preukazuje kópia podacieho hárku č. EPH205127627 (č.l. 314 spisu).

Keďže žalovanej bola poskytnutá pôžička, z ktorej doteraz nezaplatila istinu vo výške 4.428,57 Eur, poplatky vo výške 444,18 Eur, zmluvné úroky v sume 175,27 Eur, ako aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % z neuhradenej istiny a poplatkov, súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť podľa § 657 OZ zaplatiť sumy v celkovej výške 5.048,02 Eur ako nesplatené časti pôžičky, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania z neuhradenej istiny a neuhradených poplatkov žalobcovi, na ktorého bola pohľadávka zo strany právneho predchodcu postúpená.

Žalovaná je s plnením v omeškaní, keď neuhradila pohľadávku, ktorá bola zosplatená ku dňu 01. 06. 2020. Súd prvej inštancie s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi aj zákonné úroky vo výške 5,00 % z omeškania z dlžnej sumy istiny a poplatkov odo dňa 02. 06. 2020 (od nasledujúceho dňa po zosplatení) do zaplatenia.

Pretože súd prvej inštancie mal za to, že v danom spore sa nejedná o právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ale zo zmlúv o pôžičkách uzatvorených medzi fyzickými osobami navzájom, súd prvej inštancie žalobe ako dôvodnej vyhovel.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CSP“). Žalobca bol v konaní úspešný, súd prvej inštancie mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaná podala včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu v celom rozsahu zamietol a uložil žalobcovi nahradiť jej trovy

konania eventuálne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odvolaie odôvodnila odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP.

Uviedla, že namieta celkovú žalovanú sumu, keďže nie je jednoznačne, preukázané koľko jej mal ten-ktorý investor požičať a že či vôbec žalobcom uvádzaní investori sú tými, ktorí jej mali žalovanú sumu titulom pôžičky požičať, keďže z podkladov predložených do súdneho konania táto skutočnosť nevyplýva.

Mala za to, že dodávateľ služieb neuzatvára zmluvu o pôžičke, ale v konečnom dôsledku uzatvárajú spotrebiteľia medzi sebou, ktorí ani nie sú špecifikovaní menom, priezviskom, adresou pobytu, pričom ide o obchádzanie nie len spotrebiteľských zákonov, najmä Zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj samotného Občianskeho zákonníka, pričom žalobcom deklarovaná pôžička je v dôsledku toho absolútne neplatným právnym úkonom.

Podľa jej názoru účastníci akéhokoľvek právneho vzťahu musia byť špecifikovaní, teda nestačí uviesť len predmet zmluvy, pričom ona nevie, s kým mala uzatvoriť zmluvu.

Systém požičavania peňazí „od ľudí pre ľudí“ prostredníctvom spoločnosti Zinc Euro, a.s. považuje za obchádzanie spotrebiteľských práv osôb zúčastnených v tomto systéme, pričom tento systém obchádza platné právo, a preto by žalobca nemal požívať právnu ochranu.

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Zinc Euro, a.s., a investor mali uzatvoriť podľa § 51 Občianskeho zákonníka zmluvu - RÁMCOVÁ ZMLUVA INVESTOR - NOVÁCIA. Predmetom tejto zmluvy mal byť záväzok Zinc Euro, a.s. vyhľadávať pre investora/investorov jednotlivých dlžníkov a obstaráť v mene a na účet Investora uzatvorenie zmluvy o pôžičke s dlžníkom. Súčasťou tejto zmluvy podľa čl. 12 bolo aj splnomocnenie investora pre Zinc Euro, a.s., aby v jeho mene a na jeho účet uzatvoril zmluvu o pôžičke a na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky poskytnutej zmluvou o pôžičke.

K uzavretiu zmluvy medzi stranami v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 OZ nedošlo, nakoľko prijatie návrhu nezodpovedá oferte žalobcu. Pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy je preto žalobcom mienená zmluva neplatná, nakoľko takýto záväzkovo-právny vzťah je nutné uzavrieť spôsobom v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Predmetný vzťah je nutné uzavrieť v písomnej forme s individuálne dojednanými všetkými náležitosťami, tak ako to vyžaduje § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ. Z dôvodu, že uvedený právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, jedná sa o neplatný právny úkon podľa § 40 ods. 1 OZ.

V zmluvách o pôžičke bezpochyby absentoval údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo samo osebe by zmluvu o spotrebiteľskom úvere dostalo do režimu bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

Ďalej podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, pričom voči žalobcovi bolo vydaných mnoho rozhodnutí súdov, ktoré potvrdili nesprávnosť RPMN.

Zo záväznej žiadosti o pôžičku vyplýva úrok 38,5 % ročne, ktorý považovala v rozpore s dobrými mravmi. Záväzok platiť úroky ako odplatu (cenu) za poskytnutie peňažných prostriedkov, je podstatnou časťou zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník, Zákon o spotrebiteľských úveroch, Obchodný zákonník, ani iné právne predpisy v čase uzatvorenia zmluvy výslovne nestanovili maximálnu výšku úrokov zo spotrebiteľského úveru. Z tejto skutočnosti, však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko tu platí ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/599/2014 zo dňa 17. 12. 2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26. 04. 2012). Mala za to, že zmluvné úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere alebo inú spotrebiteľskú zmluvu, podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov.

Podľa jej názoru žalobca mal posúdiť odbornú starostlivosť a jej schopnosť splácať pôžičku. V danom konaní žalobca nepreukázal, že by pri poskytnutí úveru žalovanej bola preverená bonita klienta.

Taktiež považovala rozsudok súdu prvej inštancie za nedostatočne odôvodnený.

V zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jasne a jednoznačne odôvodnené rozhodnutie procesnej povahy tvorí súčasť základného práva na súdnu ochranu (nález Ústavného súdu SR zo dňa 13. 03. 2003 sp. zn. II. ÚS 6/2003), súd má v odôvodnení rozhodnutia uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené (nález Ústavného súdu SR zo dňa 04. 02. 2009 sp. zn. I. ÚS 117/07), súd je povinný odôvodnenie formulovať spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať

základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská (nález Ústavného súdu SR zo dňa 12. 06. 2008 sp. zn. I. ÚS 114/2008), pri odôvodňovaní rozhodnutia sa vyžaduje, aby súd nielen vyslovil záver, ale aj vyložil úvahy, ktoré ho viedli k aplikácii zvolených predpisov (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 07. 2010 sp. zn. 2 M Cdo 7/2009).

Zároveň poukázala na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 16. decembra 2002 vo veci Hadjanastssiou v. Grécko, nález Ústavného súdu SR zo dňa 01. 03. 2010 sp. zn. I. ÚS 327/2010, nález Ústavného súdu SR zo dňa 01. 07. 2010 sp. zn. III. ÚS 36/2010).

Z judikatúry, ako aj zo znenia § 220 ods. 2 v spojení s 234 ods. 2 CSP jednoznačne vyplýva záver, že je porušením zákona (Civilného sporového poriadku), ako aj práva na spravodlivý súdny proces, ak odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje úvahy, ktorými sa súd pri aplikácii právneho predpisu riadil. Napadnuté rozhodnutie, ktoré tieto úvahy súdu neobsahuje, je nezrozumiteľné, nedostatočne odôvodnené, a teda nezákonné.

Prezentovaný právny názor súdu prvej inštancie trpí objektívnym nedostatkom odôvodnenia, resp. akýmkoľvek odkazom na príslušné právne predpisy, eventuálne odkazom na relevantnú ustálenú rozhodovaciu prax, ktorá by jednoznačne a zrozumiteľne preukazovala, o čo konkrétne opiera súd prvej inštancie svoje presvedčenie o dôvodnosti žaloby.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Uviedol, že považuje podané odvolanie žalovanej za nedôvodné. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne právne posúdil vec, keď vychádzal z názoru, že vzťah medzi žalovanou a investormi nie je možné považovať za spotrebiteľský vzťah.

Uvedené vychádza nielen z názoru súdu prvej inštancie, ale aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Ndc/11/2018 zo dňa 31. 01. 2018, ako aj Krajského súdu v Nitre zo dňa 23. apríla 2020 sp. zn. 7Co/294/2018.

Zároveň je potrebné poukázať aj na pomerne rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v rámci celého územia Slovenskej republiky, ktoré rovnako obdobné právne veci neposudzovali ako spotrebiteľský vzťah.

Irelevantné je aj tvrdenie žalovanej o neurčitosti zmluvy o pôžičke z dôvodu absencie označenia účastníkov ich menami. Účastníci zmluvy o pôžičke v jednotlivých rámcových zmluvách súhlasili s takýmto označením s tým, že totožnosť osôb je zistiteľná v súlade s čl. 6 bod 2 Rámcovej zmluvy Investor resp. čl. 6 bod 1 Rámcovej zmluvy dlžník.

Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 OZ je aj označenie zmluvných strán (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 325/2009, zo dňa 30. júna 2010), t.j. musí byť zrejmé, kto s kým zmluvu uzatvára.

Mal za to, že ak sú zmluvné strany označené iba kódmi, musí byť dohodnutý systém, ako má zmluvná strana možnosť zistiť totožnosť druhej zmluvnej strany, aby sa v prípade potreby voči nej mohla domáhať plnenia zo zmluvy, náhrady škody a pod. Z jednotlivých Rámcových zmlúv je zrejmé, že účastníci zmluvného vzťahu mali takýto systém dohodnutý, a preto tvrdenie o nemožnosti zistenia totožnosti účastníkov zmluvy je účelové a nedôvodné.

Zároveň považoval dôvody uvádzané žalovanou v odvolaní za irelevantné pre posúdenie veci, nakoľko tieto vychádzajú výlučne zo „spotrebiteľských“ predpisov, ktoré sú aj s ohľadom na princíp predvídateľnosti rozhodovania súdov, na danú vec nepoužiteľné.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu trvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a na podanom odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie.

Podľa jej názoru rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6. Odvolací súd vzhľadom na odvoláciu námietku žalovanej týkajúcu sa nepreskúmateľnosti odvolaním napadnutého rozsudku v prvom rade skúmal, či súd prvej inštancie riadne odôvodnil rozsudok súdu, keďže právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého

súdneho procesu, vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“).

7. Podľa ustanovenia § 220 ods. 1, 2, 3 CSP, v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

8. Písomné vyhotovenie rozsudku musí okrem iných náležitostí obsahovať i súdom ustálený záver o skutkovom stave veci. Takýto záver musí vychádzať z čiastkových, ale pre rozhodnutie vo veci samej významných skutkových zistení. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záveru o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci a ktorý je východiskom pre právne posúdenie veci. Pre záver o skutkovom stave veci je rozhodujúce vyhodnotenie dôkazov z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, vierohodnosti a pravdivosti.

9. Ďalej z odôvodnenia rozhodnutia súdu musí vyplývať i vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a na druhej strane právnymi závermi na strane druhej. Požiadavka preskúmateľnosti právneho posúdenia veci pritom nie je splnená za situácie, keď odôvodnenie rozsudku obsahuje iba odkaz, príp. výpočet právnych predpisov, ktoré súd na zistený skutkový stav použil. V dôvodoch rozhodnutia je totiž nevyhnutné uviesť právne aplikačné úvahy, ktoré viedli súd k podriadeniu skutkových okolností pod príslušnú právnu normu. V záujme preskúmateľnosti odôvodnenia právneho posúdenia veci je rovnako potrebné, aby súd v odôvodnení rozsudku presvedčivými argumentmi vyvrátil právne nesprávne námietky strán.

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodne tak, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

11. Ústavný súd Slovenskej republiky sa opakovane vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (viď napr. nález III. ÚS 119/03-30). Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania (aktuálne strán - poznámka odvolacieho súdu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

12. Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

13. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nemá dostatočné a objektívne odôvodnenie, ktoré je podstatnou náležitosťou každého súdneho rozhodnutia (teda rozsudok je vo svojej podstate nepreskúmateľný). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými

skutkovými a právnymi otázkami a skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, a ktoré súvisia s predmetom súdnej ochrany. Právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplata istiny vo výške 4.428,57 Eur, poplatkov vo výške 444,18 Eur, zmluvných úrokov v sume 175,27 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % z neuhradenej istiny vo výške 4.428,57 Eur od 02. 06. 2020 do zaplata a vrátane úroku z omeškania vo výške 5,00 % z neuhradených poplatkov vo výške 444,18 Eur od 02. 06. 2020 do zaplata.

15. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval od Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 30. 06. 2020 medzi Zinc Euro, a. s., so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 918 551 v pozícii postupcu a žalobcom v pozícii postupníka (ďalej aj „Zmluva o postúpení pohľadávok;“ č.l. 315 a nasl. spisu).

16. Vzhľadom na prostriedky procesnej obrany žalovanej bolo kardinálnym posúdiť, či žalobca je aktívne vecne legitimovaným v spore.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súdcu vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

18. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej veci bolo potrebné posúdiť (ne)platnosť jednotlivých zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi veriteľmi zastúpenými zástupcom Zinc Euro, a. s. a žalovanou zastúpenou totožným zástupcom (Zinc Euro, a. s.).

19. Zmluvou o pôžičke (§ 657 OZ) prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

20. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke je dohoda o: a) prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), b) druhovom určení veci, c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu, d) určení času vrátenia.

21. Zmluva o pôžičke (§ 657 OZ) je zmluvou neformálneho charakteru (reálnou zmluvou), čo znamená, že zmluvné strany môžu zmluvu uzavrieť akýmkoľvek spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o obsahu ich dojednania. Vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Pôžička platí k tzv. reálnym kontraktom, kedy okrem samotného uzavretia zmluvy je potrebný ešte ďalší úkon - odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Kým teda nedôjde k odovzdaniu peňazí, nevzniká medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky. Pre uzavretie zmluvy o pôžičke podľa ustanovenia § 657 OZ nie je predpísaná žiadna forma.

22. V prípade, ak bol právny úkon uskutočnený v písomnej podobe, je rozhodujúce, čo vyplýva z písomnej formy právneho úkonu.

23. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Odvolací súd konštatuje, že za určitý je možné považovať len taký úkon, ktorého obsah nie je vnútorne rozporný alebo síce vykazuje vnútornej rozpornosti, ale túto rozpornosť je možné odstrániť pomocou výkladových pravidiel. Treba však zdôrazniť, že pomocou výkladu nie je však možné nahrádzať (dopĺňať) prejav, ktorý nebol vyjadrený v samotnom právnom úkone, a to bez zreteľa na to, či ide v písomnej podobe alebo verbálnej podobe. Ak však bol právny úkon uskutočnený v písomnej podobe, rozhodujúce je to, čo vyplýva z písomnej formy právneho úkonu.

25. Za určitý je možné považovať iba taký úkon, ktorý je určitý aspoň v podstatných náležitostiach. Za podstatné náležitosti právneho úkonu vo všeobecnosti považujeme vždy dostatočné označenie účastníkov daného právneho úkonu a dostatočné označenie predmetu plnenia.

26. Za určitý právny úkon možno považovať taký, z ktorého obsahu je zrejmé, kto ho urobil, komu je adresovaný a čo bolo ho predmetom, pričom tento predmet musí byť definovaný tak, aby nemohlo dôjsť k jeho zámene.

27. Kategória určitosti sa posudzuje nie z pohľadu účastníkov právneho úkonu (zmluvného vzťahu), ale vo všeobecnosti, t. j. právny úkon nesmie vzbudzovať pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb, ktorí jeho účastníkmi neboli. Na tejto skutočnosti nemá vplyv ani eventuálna dohoda o označení účastníkov tzv. identifikačným kódom.

28. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s otázkou, či z označenia jednotlivých veriteľov a dlžníka (žalovanej) v zmluvách o pôžičke tzv. identifikačným kódom bez označenia generálií fyzických osôb je možné jednoznačným spôsobom určiť označenie konkrétnej fyzickej osoby (menom, priezviskom, dátumom narodenia, bydliskom), ktorá zmluvu uzatvorila.

29. Ďalej neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že žalobca uplatnil v žalobe nárok na zaplatenie istiny vo výške 49,21 Eur vrátane úroku vo výške 1,96 Eur na základe zmluvy o pôžičke č. 2020011126, ktorá mala byť uzatvorená s veriteľom Tiborom Takácsom a nárok na zaplatenie istiny vo výške 984,05 Eur vrátane úroku vo výške 37,62 Eur, základe zmluvy o pôžičke č. 2020015232, ktorá mala byť uzatvorená s veriteľom Petrom Frčom, pričom súd prvej inštancie k uvedeným zmluvám nezaujal žiadne stanovisko. Naopak priznal žalobcovi plnenie na základe zmlúv o pôžičke č. 2019009345 a č. 2019009360, ktoré ale neboli predmetom konania a to s odkazom na obsah žaloby.

30. Odvolací súd ďalej konštatuje, že predmetom konania bolo i zaplatenie poplatkov vo výške 444,18 Eur s príslušenstvom s odkazom na zmluvu uzatvorenú medzi Zinc Euro, a.s. a žalovanou zo dňa 18. 03. 2019 označenú ako: „Závazná žiadosť o pôžičku“ s poukazom na „Rámcovú zmluvu - dlžník“ zo dňa 18. 03. 2019.

31. Súd prvej inštancie síce priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 444,18 Eur (poplatkov) s príslušenstvom, avšak žiadnym spôsobom neodôvodnil, na základe akého právneho titulu vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie poplatkov vrátane jeho príslušenstva voči žalovanej, akým spôsobom súd prvej inštancie určil výšku poplatku, pričom súd prvej inštancie neposúdil ani obsah zmluvného vzťahu vzniknutého medzi Zinc Euro, a. s. a žalovanou a to s prihliadnutím na ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

32. Odvolací súd poukazuje na to, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ).

33. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani so žalovanou namietanou výškou poplatku (Zinc úroku vo výške 38,50% ročne) z hľadiska eventuálneho rozporu s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).

34. Zároveň súd prvej inštancie neskúmal, či zo strany Zinc Euro, a.s. došlo ku konaniu in fraudem legis (k obchádzaniu zákona) a či medzi záujmami Zinc Euro, a.s. (zástupcu žalovanej) a záujmami žalovanej neexistoval eventuálny rozpor podľa § 22 ods. 2 OZ, keďže pri uzatváraní zmlúv o pôžičke Zinc Euro, a.s. zastupoval nielen žalovanú ale aj druhého účastníka zmluvy (t.j. veriteľa), pričom na základe Rámcových zmlúv investor bol oprávnený vykonať právne úkony voči žalovanej sankčnej povahy (vyhlásiť okamžitú splatnosť pohľadávky, postúpiť na seba pohľadávku v prípade jej zosplatenia).

35. Odvolací súd poukazuje na to, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 OZ).

36. Pretože žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimáciu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej so Zinc Euro, a.s., je potrebné ako predbežnú otázku vyriešiť, či pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, vznikla na základe platných právnych úkonov, nakoľko predpokladom platnosti postúpenia pohľadávky (cesie) je jedine spôsobilý predmet postúpenia.

37. Odvolací súd zdôrazňuje, že jedine primerané odôvodnené súdne rozhodnutie umožní stranám oboznámiť sa so samotným výsledkom rozhodnutia, ale tiež pochopiť dôvody, na ktorých bolo založené, a zároveň len rozhodnutie spĺňajúce uvedené podmienky je preskúmateľné v inštančnom postupe, preto rozsudok, ktorý neobsahuje základné atribúty, je možné považovať za závažný zásah konajúceho súdu do práva strany na súdnu ochranu, pričom daný zásah v tejto fáze konania (odvolacieho konania) je možné odstrániť len zrušením napadnutého rozsudku pre jeho nepreskúmateľnosť.

38. Z uvedených dôvodov odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP), pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP).

39. Úlohou súdu prvej inštancie bude zistiť, či žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaným a či na strane žalobcu vznikol nárok na zaplatenie žalobného nároku vrátane príslušenstva pohľadávky z titulu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu.

40. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

41. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Podľa ustanovenia § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.